

Vodenje zaliha po nabavnim i prodajnim cenama

Kada se kaže da se zalihe zadužuju ili razdužuju po nekoj ceni, onda to znači da je izabran metod po kome se vode zalihe. Svaki taj metod ima svoja pravila. Program paralelno vodi i prosečne nabavne i prodajne cene, a kroz kartice i izveštaje se mogu dobiti podaci o obe cene. Postoje još i FIFO i LIFO metode, ali njih direktno ne podržavamo.

PRODAJNE CENE – Ubedljivo najrašireniji i najjednostavniji. Sve se vodi samo po prodajnim cenama. Primer:

	Ulaz	Izlaz	Stanje	Cena
Ulaz	10		10	100
Ulaz	10		20	100
Izlaz		1	19	100
Nivel			19	110
Izlaz		1	18	110

Prvo se pravi ulaz i to po ceni koju u kalkulaciji navedemo kao prodajnu. Zatim se i sledeći ulaz pravi po istoj ceni. Ako se cena razlikuje, mora se pre novog ulaza uraditi niveličacija starih zaliha. Zatim se prodaje jedan komad po 100 dinara. Ako se pritom daje neki rabat, to se NE računa, pa razduženje i dalje ostaje po 100 dinara. Sledeci korak je niveličacija na 110 dinara, kako bi se napravila poslednja faktura po 110 din.

Razlika u ceni se računa preko GK, kao aproksimativna vrednost, mada nema prepreke da se za to koristi i vrednost iz programa.

NABAVNE CENE- Dosta se koristi, naročito varijanta “prosečnih nabavnih cena”. Problem je što zahteva veoma urednu dokumentaciju i ne treba preporučivati u početku korišćenja programa.

	Ulaz	Izlaz	Stanje	Nab. cena	Pros. NC
Ulaz	10		10	80	80
Izlaz	10	rade po nabavnim cenama, a izlazi po trenutnim prosečnim nabavnim cenama. Kod vodenja po NC se ne rade niveličacije. U stvari, treba ih raditi, ali se ne knjiže. Razlika u ceni se racuna po svakom dokumentu na realno ostvarenu razliku.	20	90	
Izlaz		1	19	85	85
Izlaz		1	18	85	85

FIFO/LIFO (First In First Out, Last In First Out)- Zasnivaju se na selektivnom skidanju zaliha. Praktično, svaki izlaz se mora “adresirati” na neki ulaz, pa se onda nabavna cena uzima sa tog ulaza.

	Ulaz	Izlaz	Stanje	Cena

Ulaz	10		10	80
Ulaz	10		20	90
Izlaz		1	19	80
Izlaz		1	18	80
...	
Izlaz		1	0	90